

[Sigsgaard.]

forhold, men simpelt hen fordi det giver mulighed for en større profit.

I øvrigt tror jeg, at man skal være forsigtig med at sammenblande modernisering og vedligeholdelse. Det synes jeg ministeren gjorde i sine bemærkninger. Han talte om, hvor vigtigt det var, at man sørgede for, at boligmassen var i god stand, og det var en samfundsinteresse, at den var det, men det er der jo allerede lovhjælp til. Vedligeholdelsesbestemmelserne er jo tilstrækkelige, hvis de bliver brugt. De kommunale myndigheder skal påse efter loven, at private ejendomme er ordentlig vedligeholdt. Det gør de kommunale myndigheder efter min mening uhyggelig dårligt, men loven er altså i orden. Det er ikke det, der er tale om, når vi diskuterer modernisering. Modernisering er simpelt hen installation af forskellige ting, af centralvarme, gasvandvarme osv., med henblik på at opnå en lejeforhøjelse, og det er ikke på samme måde en samfundsinteresse, der her er tale om.

I øvrigt synes jeg, det er påfaldende i debatten her, at forståelsen for det problem, man diskuterer, er så ringe fra VKRs side. Jeg ved ikke, om det skyldes, at man er uvidende om, hvad der foregår næsten lige uden for Christiansborgs døre for tiden, hvor mange mennesker kommer i ulykkelige og uløselige økonomiske situationer på grund af de spekulationsmoderniseringer, der er i gang — og det samme er jo tilfældet i det øvrige land.

Jeg har fået en del henvendelser, som vel andre her i tinget har fået det, om den slags sager, bl. a. har jeg fået en hel række henvendelser om en sag, der ser ud til at være særlig grov, i Valdemarsgade 31 — Matthæusgade 27. Jeg tror endda, at de mennesker, som det dér går ud over, har været hos boligministeren og bebuder, at de vil møde op igen: De er bange for, at der vil blive tale om en flerdobling af huslejen, sådan at de i hvert fald vil være helt ude af stand til at betale den. For mig at se ser det i den sag ud, som om spekulationsmotivet er ret langt fremme, så jeg vil gerne benytte lejligheden til her at opfordre ministeren til at gøre, hvad han kan for at hindre, at de mennesker må forlade den ejendom, som de bor i.

En anden sag er sagen Vævergade 3 — jeg ved ikke, om boligudvalget er opmærk-

som på den — hvor der skal installeres gasradiatorer og gasvandvarmere medførende en huslejeforhøjelse på 1.660 kr. ca. om året. Samtlige lejere har protesteret, og ejeren havde kun haft ejendommen i tre måneder, da han søgte om tilladelse til at modernisere, men alligevel fik han tilladelsen. Jeg spurgte moderniseringsnævnet, hvad baggrunden var for, at man havde givet den tilladelse, og henviste til lovens § 13. Nævnet svarede, at det er rigtigt, at i tilfælde, hvor en ejer kun har haft ejendommen i så kort tid, kunne man have nægtet tilladelse til moderniseringen, men man skal ikke nægte den, selv ikke når alle lejere protesterer, og det havde nævnet altså heller ikke gjort. For mig ser det ud, som om nævnet i den sag helt unødigt alene er gået ejerens ærinde, når samtlige lejere protesterer imod det.

Nu diskuterer man her, om forslaget, som fru Hanne Reintoft har fremsat, kan gennemføres i indeværende samling. Det bliver det i hvert fald ikke. Men det, der kunne ske, var, at ministeren henstillede til moderniseringsnævnene, at de i højere grad tog hensyn til lejernes ønsker i forbindelse med modernisering. Det tror jeg ikke at der var noget i vejen for, og det ville dog altid være et lille skridt på vejen. Så kunne man senere komme frem med et mere vidtgående forslag. For tiden er det over 4.000 lejligheder alene i København, der er under gennemgribende modernisering, så problemet har et stort omfang.

Om selve forslaget kunne jeg godt komme med en lang række mere teknisk betonedede indvendinger, særlig måske vedrørende punkt 1. Her er hovedprincippet i sig selv rimeligt, men hvis man gennemførte det til mindste detalje, så kunne det måske medføre en for voldsom administration og en fordyrelse, som ingen vel kan ønske sig. Vedrørende punkt 6 er det muligt, man skulle gøre en undtagelse, for så vidt angår ejendomme, der er led i godkendte saneringsplaner, men det er så teknisk, at jeg ikke skal gå dybere ind på det, for i det øjeblik der var en vilje til at gennemføre noget i den retning, ja, så var der selvfølgelig også en vej frem, så kunne man selvfølgelig også blive enige om detailformuleringerne.

Jeg kan altså principielt på VS' vegne støtte forslaget med dette beskedne forbehold over for enkeltformuleringer.